

Trapsavec

49. ročník
sborník literární soutěže

Čtvero ročních období

Za okny svítí hlas, volá neslyšně,
vábí a svádí vstát a uletět.
Dívá se, směje se, tancuje přepychně,
může, ví, pískne a budou pět.

Teplo vyžene pupeny z lůžek,
jaro už žije jen v grafitu tužek.

Do zpěvu ptáků jak nekonečný gif,
ve vzduchu co chvěje se jak plamínek svíčky,
zní dunění komínů přes hrdla prázdných piv,
jako zvěst léta, co přišlo potichu chřestíce klíčky.

Protočí v zámku, otevře bránu,
oči pod padlými víčky tuší
tupou bolest, cítí tu ránu,
když uvádí sladké delirium duši.

Deště vyženou teplo z lůžek,
léto už žije jen v grafitu tužek.

Mlhy se vpíjí do tmavých trav,
šedí koně nebem táhnou,
zelená pro rudou zříká se práv,
zmoklí vandráci po ohni prahnou.

Sníh vyžene déšť z lůžek,
podzim už žije jen v grafitu tužek.

Budíček ticha,
vlezlá zima,
prázdný břicha,
zmrzlý klima.

Rty si klejou,

nohama klepaje
ruce lejou
rum do čaje.

Dokud se mraky
s horama tulí
dokud i vlaky
zavěje půlí
a rána se ptaj
pak přežít se daj.

Pupeny vyženou sníh z lůžek,
zima už žije jen v grafitu tužek.

Stoupneme na schod obruče,
s batohem kráčíme dál,
skáčeme než nás život otluče
rok je jak zacyklený bál.

*1. místo Poezie do 23 let
Anastázie Nováková – Štázy*